Sport * Sport * Sport * Sport * Sport

Az egy év „száműzetés" után a megyei III. osztályt megnyerve újra a megyei II. osztály Déli csoportjában indult a nyáron a Császártöltési labdarúgócsapat. Sajnos 2 játékos komoly sérülése, 1 külföldi munka, 2 ember vidékre történő eligazolás, valamint 4 játékos az ifjúsági csapatba történő visszakerülése miatt kénytelenek voltunk több vidéki játékost igazolni a csapat megerősítése céljából. A tavalyi gárdából azonban több helyi játékosnak is sikerült a csapatba verekednie magát. A 9 helyi játékos, akik már pályára léptek az idei felnőtt bajnokikon a következők: Heibl Sándor, Jánosi Gábor, Bányai Rolf, Ignácz Tamás, Bergman László, Kurucz István, Schweibert Dávid, Nebl Erik és Lovász Gábor. A régóta itt játszó vidékiek- mint Szabadi Gábor, Szabadi Zoltán, Gojtán Tamás, Farkas Tamás és Kiss János –mellé leigazoltuk a három Hajósit, Follárdt Zoltánt, Kovács Tamást és Kovács Attilát, továbbá a Töltési származású Blahó Endrét Felsőszentiványról és Borsos Tamást Kalocsáról. Bár kissé nehezen jött össze a társaság, az már a nyári edzőmérkőzéseken is látszódott, hogy nem a kiesés elkerülése, sokkal inkább a dobogó elérése lehet a cél ennek a társaságnak. A kezdeti döcögős kezdés - 1 vereség, 1 győzelem, 1 döntetlen- után sorra jöttek a győzelmek melynek köszönhetően a kilencedik forduló után az 1. helyen áll a Császártöltési felnőtt alakulat. A reális célnak azonban még nem mondhatjuk a bajnokság megnyerését, hiszen az elől lévő csapatok valamennyije még hátravan az idei évben. Azonban a fiúk nagyon elszántak és mindenki a dobogón szeretné látni a csapatot a bajnokság végeztével.

Az újra alakuló ifjúsági csapatban is több változás történt. Az edző Jánosi Gábor, a felnőtt csapat játékosa lett. Az ifisták névsora: Dózsa Christopher, Zámbó Ferenc, Greksa Patrik, Lovász Gábor, Hohn Gergő, Schuszter André, Nebl Erik, Nebl Bence, Kurucz Olivér, Nemes Attila, Vancsik Dávid, Nebl Gábor, Werner Ádám, Szabadi Antal. A nyáron összeverbuvált csapatnak sikerült meglepnie a kilátogató közönséget, hiszen 6 győzelme és 1 döntetlenje mellett mindössze kétszer szenvedtek vereséget amivel a 4. helyen állnak a bajnokságban. Gratulálunk nekik!

Szeretnénk felhívni minden 14-18 éves fiatal fiú figyelmét, hogy továbbra is nagy szeretettel várunk mindenkit, aki szeretne egy jó közösségbe tartozni, egy jó csapatban focizni! Továbbá minden Császártöltési labdarúgást kedvelőt nagy szeretettel várunk mind a hazai, mind a vidéki meccseinkre, mert ez a két csapat megérdemli a buzdítást!

Túra- és kerékpáros szakkör

Immáron második éve, hogy általános iskolásaink egy olyan délutáni elfoglaltságon is részt vehetnek heti rendszerességgel, amely nem csak kicsalja őket a természetbe, hanem a testmozgás szeretetére és a közlekedés szabályaira is megtanítja őket. Emellett megismerkedhetnek gyönyörű településünk olyan részeivel is, melyeket még sosem láttak vagy nem hallották régi nevüket. Érdekes, de volt, akire újdonságként hatott a Szamár-völgy, az Öreg-hegy, a Báger, vagy hosszú túrák közben ismerkedett a Vörös-mocsárral, a Két-völggyel, a „régi szeméttelepp el". Minden helynek, nevezetességnek saját története is van, melyet mindig nagy érdeklődéssel hallgattak a gyerekek menet közben. Előfordult, hogy némelyek nagyítóval, állat- és növényhatározóval a kezükben kutatták a természetet, míg a többiek pihenésként uzsonnájukat fogyasztották. Volt, hogy szőlőt böngésztünk, kutyák elől tekertünk vagy dombról bukfenceztünk (hóban is), vagyis mindig élményekkel gazdagodva és kellemes fáradtsággal tértünk haza.

Ledniczky László

Császártöltési Hírmondó
Kiadja és terjeszti: Császártöltés Önkormányzata
Szerkesztette: Berger Józsefné
Fotókat készítette: Angeli Gyuláné, Hrubi Richárd
Készült: Kópia Kft., Kiskunhalas, Bocskai u. 12.

CSÁSZÁRTÖLTÉS
17 44
Taschasartet

Császártöltési Hírmondó

XV. évfolyam 5. szám
2013. október

Császártöltési Önkormányzat lapja — Megjelenik kéthavonta

Halottak napjára

November első napjai azok, amikor a temetők az élőkkel telnek meg. Ebben az időszakban - ha az év többi napján nem is- mindenki kimegy a sírokhoz, hogy emlékezzen azokra a hozzátartozóira, szeretteire, akik már nem lehetnek közöttünk. Rendberakják a nyughelyeket, virággal díszítik azokat, gyertyát gyújtanak és imádkoznak halottuk lelki üdvéért.

Ez a nap a visszaemlékezésé. Alkalom arra, hogy hálát adjunk azért, hogy hozzátartozóink egykor velünk élhettek, szerethettek bennünket. Gondoskodhattak testi és lelki szükségleteinkről: szülőként, társként, gyermekként, barátként. Ugyanúgy nekünk is meg kell köszönnünk a lehetőséget, hogy a földi úton társuk, kísérőik lehettünk. (folyt: 5.old.)

Galambos István
Gyertyák a temetőben

Gyertyák űzik a sötétséget,
könnyük csorog a sírokon,
- várnak oda engem és Téged -
fényük libben a szirmokon.

Elmész Te is, ki hiszed Istent -
ott van Ő is, ki tagadja, -
holtak emléke feled mindent -
lelkünk lelküket fogadja.

Gyertyák hívják az elhunytakat:
hitvest, gyermeket, nagyanyót...
köröttük vannak élők, holtak -
visszasírva a mulandót.

Közben a gyertyák csonkká égnek...
sóhajtva szerteszéledünk -
jönnek velünk a múló évek...
...egyszer majd itt lesz nyughelyünk...

Gyertyák!
Űzitek-e a sötétséget
- akkor, ha mi is itt leszünk?

Advent első vasárnapján avatjuk a Zarádokút első szakaszát

Befejezéséhez közeledik a Magyar Zarándokút császártöltési szakasza építésének első üteme. Ennek eredményeként megújult a Keceli utca templomtól a postáig tartó szakasza. Kinyílt és megszépült az iskola előtti tér, ezzel központi jelleget kapott a főutca ezen része. A járdák díszburkolatot kaptak, az iskola melletti két, fedett kerékpártárolót a gyerekek már birtokba is vették. Megújultak a kertek, parkok is. A beteg, nem odaillő fákat, bokrokat kivágták, az új gyep alá öntözőrendszert építettek. Új dísznövények, virágok kerültek a kertekbe, a nagyobb fákat azonban majd csak november hónap folyamán ültetik el. Felújításra és átrendezésre kerültek a faragott szobrok, és megújult az orvosi rendelő feljárója is. A befejezéshez új kandelábereket, padokat, ivókutakat állítanak még fel, illetve elhelyezésre kerül a település két védőszentjének Szent Júdás Tádénak és Szent Simonnak a szobra is.

A létesítmény átadása advent első vasárnapjának délutánján lesz.

Kenyérsütés és borkészítés a Sváb Tájházban 2. oldal
Császártöltésről indultak: Ligetfalvi Erika 4. oldal
Császártöltésen jártunk 8. oldal
Iskolai-Óvodai Hírek 10-11. oldal

Kenyérsütés a Sváb Tájházban

„Süssünk, süssünk valamit....” címmel múzeumpedagógiai foglalkozásra invitáltuk a helyieket az új kenyér ünnepe alkalmából. A gyerekek búzát őröltek malomkővel. Megdagasztották a tésztát, és amíg az kelt kézműves foglalkozáson vettek részt. A megkelt tésztából cipót, perecet, fonott kalácsot készítettek, amelyeket kisütöttek a kemencében.

A tájház bora

A szőlő feldolgozásával, a borkészítéssel ismerkedtek a résztvevők augusztus 31-én a tájházban.

A fiúk ledaráltak szőlőt, azután lepréselték, és a mustot hűvös pincébe tették. Ebből készül a Tájház bora. A lányok közben megtervezték, megrajzolták a borcímkét, és poharat festettek. Aki akart, megtanulhatott hordóból híbérrel „ bort” szívni. A kimaradt mustot „lefojtottuk”, üvegekbe szűrtük, így télen, a tájházba látogató gyerekek édes mustot kóstolhatnak.

Az elkészült borokat palackozni fogjuk, ráragasztjuk a megtervezett címkéket.

Óvodai-iskolai hírek

Óvodai-iskolai hírek

Beszoktatás az óvodába

A 2013/2014-es nevelési évben előreláthatólag 29 kisgyermek tölti hétköznapjait a kiscsoportban. A beszoktatás folyamatosan zajlik az év során, 10 gyermek már az előző évben megismerkedett az intézménnyel. Első napon a szülő is itt lehetett a gyermekével, hogy bepillanthasson az óvodai napirendbe, tevékenységekbe. A kiscsoport legfontosabb feladata a szociális kompetenciák fejlesztése, kialakítása. A picik megismerik, megszokják az óvoda szokás- és szabályrendszerét.

Változatos tevékenységeket biztosítunk a nap folyamán: mindennapos testnevelés, mesélés bábokkal, verselgetés, mondókázás.. Megtanítjuk a gyermekeket a játékok helyes használatára is. Elsődleges célunk, hogy a gyermekek jól érezzék magukat, játszanak fejlődjenek, szeressenek óvodába járni.

Herner Melinda Vikkerné Horváth Zsuzsanna, kiscsoportos óvónők

Jeles Napok

Szeptember 23. Takarítási Világnap

A nagycsoportos gyermekeinkkel folyamatosan megfigyeljük a minket körülvevő természeti és társadalmi környezetünket. Sétáink során megnéztük a kerti munkálatokat, a különböző termények betakarítását (zöldségfélék, gyümölcsök szüretelését). A gyermekek folyamatosan hozták csoportunknak ezeket a terményeket, amit közösen elfogyasztottunk. Játszótéren, ligetben szemetet szedtünk, ezzel környezetünk tisztaságát óvtuk, így is motiváltuk őket ennek tiszteletére és védelmére. Sok dalt, verset tanultunk, ami ezekről a tevékenységekről szól, így teremtettük meg az érzelmi kötődést (Ettem szőlőt..., De jó a dió...). A régi népdalok ismeretével a hagyományőrzést is ápoljuk. Csoportszobánkat közösen portalanítottuk, babaruhákat mostunk, folyamatosan tisztán tartjuk környezetünket.. „Én vagyok a szemétlapát..." című dallal még a humort is belecsempéztük a munkálatokba.

Október 4. Az állatok napja

Óvodánkban a mindennapjainkat átszövi az állatokkal való foglalkozás. A gyerekek a séták során nagy örömmel figyelték meg a háziállatokat, bogarakat, rovarokat, madarakat. Szinte minden házban megtalálhatóak a különféle háziállatok, így közvetlen tapasztalás útján folyik a beszélgetés az óvodában erről a témáról. Folyamatosan hozzák a képeket a különféle állatokról, így szembesülnek azok sokféleségével. Röptethető madarakat készítettünk papírból, majd erről verset is tanultunk (Fél lábon a gólya, Útra kelt a nyár).

Érdekes volt látni, hogy minden gyermek más és más madarat barkácsolt. Az állatok mozgását tornafoglalkozásokon utánozzuk. Gyurmázzuk, festjük, rajzoljuk őket. Énekfoglalkozásokon utánozzuk az állatok hangját, hangszerekkel kísérjük a róluk szóló dalokat (pl. Falusi hangverseny). Anyanyelvi foglalkozáson találós kérdéseket, közmondásokat gyűjtünk ebben a témakörben. A nagycsoportos gyermekek a Brémai muzsikusok c. mesét önállóan dramatizálják. Az állatokhoz való érzelmi kötődést mi sem bizonyítja jobban, minthogy egy kisfiú üvegben hozott nekünk különleges bogarat, amit nagyítóval tanulmányoztunk.

Bujdosóné Csontos Erika Winter Józsefné nagycsoportos óvónők

A „Falatkák" Óvodai Alapítvány által támogatott programok az óvodás gyermekek részére

* 2013 október 17-én a „furfangos Paraván" előadásában a a Kecskegidák és a farkas című mesét láthatják gyermekeink

* 2013 december 19-én az óvodai karácsonyi ünnepség keretében, a Nefelejcs Bábszínház a „Kipp-Kopp a hóban" című előadását láthatják gyermekeink és meghívott vendégeink

Felsőssé avatás

A felsős gólyák avatására október 4-én került sor. Mindannyian izgatottan vártuk, hogy milyen próbatételek elé fognak nézni. 17 órakor elkezdődött a vetélkedő. 2 csapatra osztottak minket, egymás ellen kellett küzdenünk. Voltak ügyességi feladatok, de a költői vénánkra is szükség volt, szerelmes verset kellett írnunk egy nyolcadikos fiúnak és lánynak. A vicces faladatok után a nyolcadikosok által szerkesztett eskü szövegével és koccintással zárult a délután első része. Ezt követően diszkó volt, melyre az alsósok is bejöhettek már. A nyolcadikos szülők és diákok igazi finomságokkal várták a vendégeket a büfében. 20 órakor egy élménydús program után jókedvűen tértünk haza.

Köszönjük minden végzősnek és osztályfőnöküknek a feledhetetlen élményt!

Az 5. osztály tanulói

Az iskolai osztályok létszámai, osztályfőnökei

1. osztály – 23 fő – osztályfőnök – Hidasné Márin Magdolna

2. osztály – 18 fő - osztályfőnök – Bakné Márin Erzsébet

3. osztály – 21 fő – osztályfőnök – Ledniczky László

4. osztály – 18 fő – osztályfőnök – Gatterné Haszilló Gyöngyi

5. osztály – 18 fő – osztályfőnök – Pittenauer Rita

6. Osztály – 18 fő – osztályfőnök – Barabásné Baranyai Hajnalka

7. osztály – 22 fő – osztályfőnök – Füleki Antal

8. osztály – 17 fő – osztályfőnök – Sebestyénné Márin Anna
Összlétszám: 155 fő

Szeptember 28-án 42 diák (5-8. osztályosok) Kecskeméten a Malom Moziban a Percy Jackson című filmet nézték meg 3 D-ben.

ÖNKORMÁNYZATI TÁJÉKOZTATÓ

Lomtalanítás

Tájékoztatjuk a lakosságot, hogy a 2013. évi lomtalanításra településünkön 2013. november 19-23. között kerül sor, a lomtalanítást a község területén a Felső-Bácskai Hulladékgazdálkodási Kft. jogutódja, a FBH-NP Közszolgáltató Kft. végzi.

A lomtalanítás a meghatározott napokon, reggel 7 órától kezdődik, és az aznapi útvonaltervben szereplő utcák befejezéséig tart.

A lomtalanítás alkalmával nagy térfogatú lomhulladékok (szekrény, ágy stb.), fém-, fa-,

papír-, műanyaghulladékok valamint zöldhulladékok (biológiailag lebomló hulladékok) kerülnek begyűjtésre.

A lomtalanítás során a kis térfogatú hulladékokat zsákban összekötözve, a növényi eredetű hulladékokat, pedig összekötve kell kihelyezni az ingatlan előtti közterületre úgy, hogy azt a begyűjtést végző gépjármű meg tudja közelíteni és a rakodás biztonságosan, és balesetmentesen, kézi erővel legyen elvégezhető.

Felhívjuk a figyelmet, hogy az egyéb módon kihelyezett hulladékok és a veszélyes hulladékok nem kerülnek elszállításra! Kérjük a lakosságot, hogy a zsákok megtöltésénél szíveskedjenek odafigyelni arra, hogy a zsákok kézi erővel mozgathatók legyenek.

Veszélyes hulladékok: elemek, akkumulátorok, festékek, lakkok, ragasztók, oldószerek, savak, lúgok, növényvédő szerek, veszélyes anyagokkal szennyezett csomagolási hulladékok és minden egyéb veszélyes hulladéknak minősülő anyagok, háztartási-, információs-, távközlési-, szórakoztató elektronikai hulladékok, gumiabroncsok.

Felhívjuk a lakosság figyelmét, hogy a veszélyes hulladékokat, gumiabroncsokat illetve az elektronikai hulladékokat egyénileg kell beszállítani 2013. november 19-22. között 700 - 1500 óráig, valamint 2012. november 23-án 700 - 1200 óráig a Cukrászda udvarába (Kossuth L. u. 164.).

A lomtalanítás 2013. évi útvonalterve:

November 19. hétfő: Kiscsala, Bajai u., Bajcsy-Zs. u., Bajtárs u., Ady E. u., Úttörő u.

November 20. kedd: Petőfi S. u., Kossuth L. u., Munkácsy M. u., Rákóczi F. u.

November 21. szerda: Szabadság tér, Hősök tere, Sport tér, Keceli u., Arany J. u.

November 22. csütörtök: Zója u., Terv u., Tavasz u., Rózsa u., Gábor Á. u., Dózsa Gy. u.

November 23. péntek: József A. u., Ifjúság u., Bem u., Zöldfa u., Lenin u.

Felhívás hátralékok rendezésére

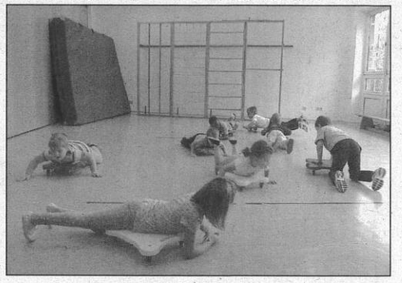
Felhívjuk a lakosság figyelmét, hogy a helyi iparűzési adó előleg, a 2013. II. félévi gépjárműadó és kommunális adó befizetési határideje 2013.09.16-án lejárt. Kérjük, akinek elmaradása van a hivatkozott adók és a szennyvíz-érdekeltségi hozzájárulás tekintetében, azok elmaradásukat a későbbi kellemetlenségek elkerülése érdekében 2012. október 31-ig feltétlenül rendezni szíveskedjenek.

Tájékoztatjuk az érintett ügyfeleket, hogy Önkormányzatunk 2013. november hónapban megkezdi a jelzett határidőig kiegyenlítésre nem került hátralékok végrehajtását!

A tartozások összegének egyeztetésében kollégáink szíves segítséget nyújtanak Önöknek, forduljanak hozzájuk bizalommal. Kérjük megértésüket és szíves együttműködésüket!

Deggendorf

2013. szeptember 23 és 2013 október 5 között részt vettem egy németországi két hetes óvodai szakmai és nyelvi továbbképzésen. Az UDPI és a bajor állam szervezésében és támogatásával valósul meg ez a program már hosszú évek óta. A császártöltési óvodából már több német nemzetiségi óvodapedagógus vett részt ilyen képzésen, én magam 21 évvel ezelőtt négy hetet töltöttem Deggendorfban. A változás az elmúlt évekhez képest annyi, hogy a Németországban töltött idő (két hét) intenzívebb, majd ezt követi egy 1 hetes budaörsi-törökbálinti közös képzés.

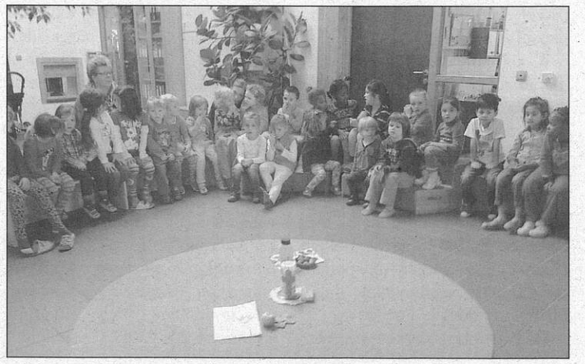

Minden délelőttöt óvodában töltöttünk, a délutánokat pedig a deggendorfi pedagógiai főiskolán. Én a St, Wolfgang óvodában hospitáltam és dolgoztam, ami egy teljesen új, úgynevezett nyitott rendszerű óvoda. Az első nap teljes káosznak tűnt, miután a gyermekek 9 óra után szabadon közlekednek az egész épületben, szabadon választhatják ki azt a tevékenységet, amivel foglalkozni szeretnének. A csoportszobai elmélyült játék mellett barkácsolhattak, mesét hallgathattak, zenélhettek és a tornaszobában játszhattak előre megtervezett feladatok alapján. Az aulában Lego-sarok, szerepjátszó-hely, építő kuckó került kialakításra. Nem sok szabály korlátozta a gyerekek mozgását, de azokat nagyon következetesen betartották, betartatták. Ezáltal egy harmonikusan működő, konfliktusoktól mentes, aktív foglalkozásokkal és játékkal teli óvodai délelőttöt láttam. A főiskolán többnyire nyelvóráink voltak, egy-egy módszertani előadással tarkítva. A bajor erdőben megbújó kis faluban egy valódi mesevilágban találtuk magunkat, ahol egy meseíró-, meseterápiával foglalkozó hölgy tartott egész napos kurzust. Silvia Lendner-Fischer meg is ajándékozott bennünket mesekönyve egy-egy példányával.

Fél napot Regensburgban és Passauban városnézéssel töltöttünk, a fennmaradó időben egy gyermekotthon életével és mindennapjaival ismerkedtünk, majd egy bölcsőde-óvoda egységes intézményben az ECC programba tekinthettünk bele, ami egy Angliából induló, viszonylag új kezdeményezés.

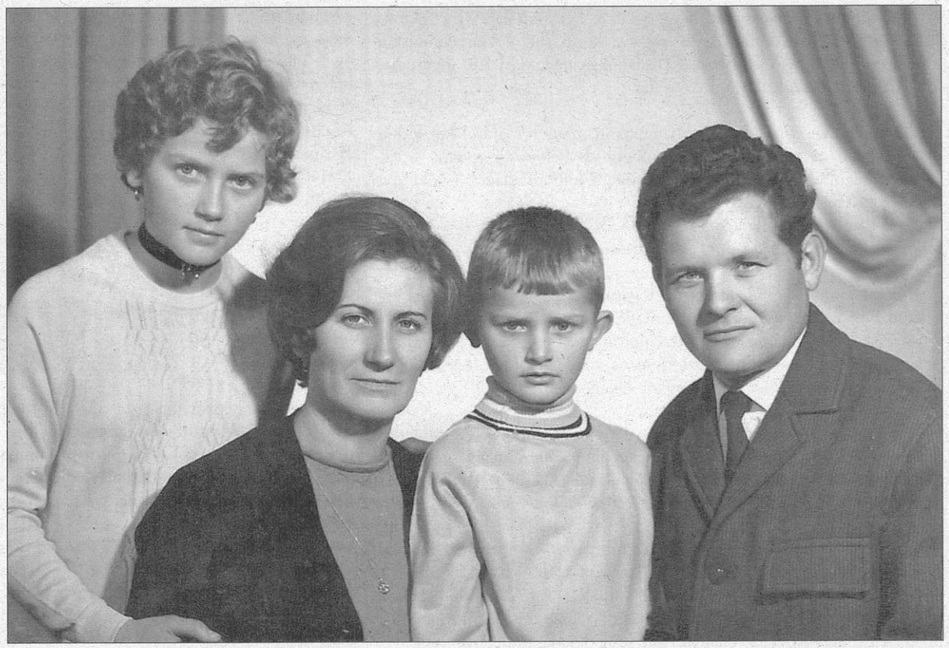
Magyarországról hatan, hat különböző óvodából voltunk együtt, de nagyon aktív, egymást segítő jó társaság volt. A program fő szervezője és kísérőnk néhány nap után ragaszkodott hozzá, hogy egymás között is németül beszéljünk, ami sokat jelentett nyelvtanulás szempontjából. Nagyon hálás vagyok az önkormányzatnak azért, hogy lehetővé tette nekem ezt a képzést és köszönöm kolléganőimnek, hogy vállalták a helyettesítésemmel járó többletmunkát. Szeretném német nemzetiségi óvodapedagógusainkat arra bíztatni, hogy legközelebb ők is pályázzanak erre az egyedülálló lehetőségre.

Bergmann Jánosné, óvodavezető

Császártöltésről indultak

Egyik reggel Bergerné Éva felhívott és kedvesen megkért, hogy a Császártöltési Hírmondóba írjak pár mondatot. Tudtam, hogy van ilyen újság a falumban, Anyukám, amikor szerepel benne büszkén mutatja, vagy ha közeli ismerősről van szó kíváncsian elolvasom mi hír van róla, mi történt vele. Most pedig én következem? Vajon az én történetem is tetszeni fog?

Tulajdonképpen 14 évesen elkerültem a faluból. Először Kalocsára gimnáziumba, mert a legjobb barátnőmmel (Tamás Mariann) elindultunk, hogy az itthoni iskolát, amely a szorgalomról, a tiszteletről, a barátságról és a tudni vágyásról szólt, folytassuk.

Mi is volt ez, amit vittem magammal?

Mindenre volt lehetőségünk. Emlékszem, hogyan kezdtük a betűvetés nehéz iskoláját, technika órán hogyan készítettünk ajándékokat, rajz órán a művészet változatos eszközeivel készíthettük el „műalkotásainkat", amelyek a falu fontos intézményeinek falán néztek vissza ránk később. Hogyan ismerkedtünk meg „Madarak és fák" napján a természettel és mennyire élveztük a szabadban töltött játékok örömét. A gyakorlati órákon megtanultuk, hogyan kell veteményezni és a lányok a főzés, a varrás és egyéb házimunka rejtelmeivel is megismerkedhettek. A májusi napokban izgalommal vártuk, hogy a fiúk kinek állítják a májusfát, készültünk az ünnepre. Nyáron a veteményeskertben dolgoztunk, ősszel szedtük a szőlőt, esőben, napsütésben.

A néptánc és a zene sem maradhatott ki, hiszen boldogan roptuk és felszabadultan énekeltünk az énekkari órákon. Szüleim támogatásával még a gitárművészettel is megismerkedhettem, amely eredménye egy fellépés a kultúrház színpadán Scheibl Macával és Hidas Jóskával, nekem annyi elég is volt, nem ápoltam tovább hiú reményeket, hogy híres gitárművész leszek.

Játszottunk, versenyeztünk, barátkoztunk, az első szerelemmel ismerkedtünk szüleink és tanáraink gondoskodó, féltő szeme előtt.

Mégis elvágyódtam. Azt hittem más. Az új jobb, mint a régi. A heti, havi, azután az egyre ritkább hazamenetelek már más jelentőséget kaptak. Ugyanakkor mindig jó volt találkozni régi ismerőssel, baráttal, iskolatársakkal és tanárokkal. Mindig úgy éreztem, hogy őszintén kíváncsiak arra, mi történik velem, merre vitt az élet sodrása.

És eljutottam Pécsre. Egy gimnáziumi osztálykiránduláson beleszerettem és ez meghatározta továbbtanulásomat is, ezért jelentkeztem a Közgazdaságtudományi Egyetemre. Az iskola végén - egy kis kitérő után - ismét kedvenc városomba kerültem. Itt születtek gyerekeim is. Ez az a város, ahová mindig is vágyódtam. Azonnal megfogott szépsége, a mediterrán hangulata és klímája. Új emberekkel, barátokkal találkoztam, és itt kezdtem dolgozni. Egy kezdeti közigazgatási kitérő után csaknem húsz évig dolgoztam pénzügyi vonalon, bankokban. Gyakorlatilag kijártam a szamárlétrát, több bankfióknál is fiókvezetőként dolgoztam. Körülbelül három éve, úgy gondoltam, hogy azt, amit addig „a CÉGNEK" csináltam, meg tudom tenni magam is. Azóta önálló, független pénzügyi tanácsadó vagyok.

Gyerekeim már felnőttek. Lányom a két diplomája megszerzése után elment Németországba dolgozni, megismerkedett egy szlovák fiúval, szerelmes lett, és a világ legdrágább kis unokájával ajándékozott meg. Ahogy én is elmentem a faluból, ő még tovább, még nagyobbat lépett. De azt hiszem, ma már ehhez kell hozzászoknunk, a gyerekeink előtt még jobban kitárul a világ. Fiam egyetemi mesterképzésre jár, mellette dolgozik, munkáját nagyon szereti.

Legkedvesebb programom, amikor párommal és barátainkkal együtt töltünk kellemes estéket beszélgetésekkel. Régi hobbynk a magyarországi és külföldi borvidékek látogatása, így sikerült a német a francia és az olasz, és szinte valamennyi magyar híres területet bejárnunk.

Császártöltéstől soha sem szakadtam el. Mindenkinek büszkén mondom honnan származom. Ahogy az ember egyre idősebb lesz, többször átgondolja eddigi életét, mit tett helyesen, mit kellett volna másképp. Egy biztos, ha elindulok haza, melegség járja át a szívem, és örülök, minden ismerős fának, háznak, utcának, emlékek jutnak az eszembe és nyomban és fiamban is él az új dolgok megismerésének vágya. És milyen az élet! Lányom a örülök, hogy hazaértem.

Amikor testvérem beültet az autójába és elindulunk, hogy bejárjuk a határt, látom a tőzeget, a Bágert, a fenyvest, a borókást, az akácost, a szorgalmasan megművelt földeket a búzával, a napraforgóval és kukoricással, az egyenes szőlősorokat, amikor beleszagolok a határ szagába, amikor a mezei virágokból csokrot vihetek haza Édesanyámnak, mindig nagyon boldog és nyugodt vagyok, az életem lelassul és meglátja az igazi értékeket.

Kedves Császártöltésiek!

Büszke vagyok arra, hogy honnan származom. Nagyon sokat kaptam drága szüleimtől, testvéremtől, tanáraimtól, a falutól, a svábságomtól. A legjobb kenyeret, a legjobb ízű vizet és a legfinomabb kolbászt (persze a testvérem alkotta finomságot!) otthon találom.

Remélem, akik a faluban maradtak és ott élnek ugyanolyan szépnek látják ezt a falut, mint én, aki sajnos ritkábban jut haza, mint szeretné, és akkor is főleg anyukámmal és családommal töltöm az időt, mert az mindig kevés....

Pécs, 2013. október 13.

Ligetfalvi Erika

„Te is lehetnél..."

A kalocsai Szociális Alapszolgáltatási és Szakellátási Központ 2013. szeptember 6-án megrendezte a 3. „Te is lehetnél..." Fesztivált Kalocsán. A rendezvény célja a fogyatékos személyek integrációjának elősegítése a többségi társadalomba. Az előző két évben megrendezett fesztiválnak köszönhetően Kalocsán a fogyatékkal élők megítélése pozitív irányba változott, kevesebb előítélettel találkoznak a rendezvény szervezői. Idén Kalocsán kívüli óvodák és iskolák is meghívást kaptak az eseményre a családsegítő szolgálatokon keresztül. Településünkről 14 nagycsoportos óvodás vett részt a fesztiválon Császártöltés Önkormányzatának támogatásával. Részvételünkhöz Hegyi Zoltán vállalkozó gyümölcs felajánlással, Istella Éva vállalkozó sütemény és pogácsa felajánlással, a Translife Bt pedig italfelajánlással járult hozzá. Császártöltés Község Önkormányzata Polgármester Úr jóvoltából biztosította a csoport utaztatását és a gyermekek uzsonnáját. A rendezvény napján 8 órától volt gyülekező és regisztráció a Tomori Pál Főiskola udvarán. A Regélő Fehér Táltos Hagyományőrző Egyesület dobolására végzett tornagyakorlatokkal közösen bemelegítettünk. A fesztivál megnyitóján beszédet mondott Tamás László igazgató, majd Kalocsa Város Polgármestere köszöntötte a megjelenteket. Ezután a Kalocsai Rendőrkapitányság közlekedési bemutatót tartott a gyerekeknek. 9,30-tól a Kacsóka Bábszínház előadásában megtekintettük Lázár Ervin: Fájós fogú oroszlán című darabját, amit a gyerekek nagyon élveztek. A műsor utolsó programjaként szerepelt a Felhőtánc duó. Előadásukat gyermekeink aktívan figyelték, mindannyian teljesen bevonódtak a műsorba. A változatos és érdekes programok után megebédeltünk, majd felkerestük a játékos állomásokat. Minden gyermek tudott válogatni a lehetőségek széles palettájából. Volt arcfestés, tetoválás, tolókocsis akadálypálya, gyöngyfűzés, gipszfestés, fejlesztő foglalkozás, fajátékok, lovaglás. A Kincstár udvarán lehetőség volt ismerkedni a siketek és nagyothallók világával is. A fesztiválra meghívtam a Császártöltési Kábeltelevízió Kft-t, hogy a település lakosságának beszámolhasson csoportunk rendezvényen való részvételéről és aktivitásáról, de kábeltévénk sajnos nem volt ott. Ezúton szeretném megköszönni Polgármester Úrnak, Önkormányzatunknak, Hegyi Zoltán, Istella Éva és Péceli Tamás vállalkozóknak, hogy támogatták részvételünket a fesztiválon.

Nagycsoportosaink fegyelmezetten, nagyon ügyesen helyt álltak minden állomáson. Élményekkel gazdagodva tértünk haza az egész napos programról.

Berger Andrásné
családgondozó

Anyakönyvi hírek

Három kis újszülöttet és egy ifjú párt köszöntünk októberi számunkban. Gratulálunk a szülőknek és az ifjú házasoknak is.

Fa árnyékában ültem és fának
nekidőltem
Szemem behunyva a gondolatom
szárnyalt
Merre jár ki meghall ,
ki rámfigyel és óv majd?
Kinek kezemet nyújtom
Ki jön majd az úton
Ki elvisz a búból
Ki rám nevet az úton
Ki kivezet a múltból
Ki segít nekem újból
Ki a boldogságot hozza
És a boldogságot adja.
És aki vissza is kapja.
(Szilágyi Viktória: Ki az?)

Heibl Dóra
Kalocsán, 2013.szeptember 25-én született
Édesapja: Heibl Csaba
Édesanyja: Lajkó Györgyi (Kecel)

Schindler Zoé
Kalocsán 2013. augusztus 9-én született
Apja neve: Schindler Csaba
Anyja neve: Bolvári Szilvia

Csúzi Dominik
Kalocsán 2013. szeptember 25-én született
Apja neve: Csúzi Nándor
Anyja neve: Kuhl Réka

Schuszter Melinda és Nagy Attila
Házasságot kötöttek: 2013.augusztus 24-én.

Heibl Dóra

Schindler Zoé

Csúzi Dominik

Schuszter Melinda és Nagy Attila

Hírek innen-onnan

2013. október 19.: Mihályi László és Sendula Szabina esküvője
2013.október 21. 15,00-18,00-ig : véradás a Teleház sportcsarnokában
2013.október 22.: Nemzeti ünnep- iskolások emlékműsora a Teleház sportcsarnokában
2013.október 23.: Nemzeti ünnep
2013.október 27.: Búcsú. Szent Simon és Szent Júdás Tádé apostolok, templomunk védőszentjeinek ünnepe.
2013. november 1.: Mindenszentek
2013. november 2.: Halottak napja
2013. november 10. Idősek Napja a Teleház sportcsarnokában
2013. november 17-én, vasárnap 9,00 órakor: Jubiláló házasok közös hálaadó szentmiséje

Császártöltésen jártunk

Néhány évvel ezelőtt – a teljesség igénye nélkül- összeszámoltuk, hogy a császártöltési általános iskolából 36 németet szakos pedagógus került ki az utóbbi évtizedekben. Az ország számos településén tanítanak, és sokan fontosnak tartják, hogy a növendékeik személyesen is megismerkedjenek településünkkel. Egy-egy tanulmányi kirándulás keretében egész napot is eltölthetnek nálunk kicsik és nagyobbak. Legutóbb a múlt héten a bajai MNÁMK tanulói jártak nálunk, november elején Huberné Fekete Elvira a kecskeméti Bolyai Gimnázium tanulóit hozza majd el Császártöltésre. A tanév kezdetén Fuszeneckerné Lakner Bernadett kis csapat iskolással járt itt, ők írták le élményeiket. A nyári szünet elején úgy búcsúzott el tőlünk osztályfőnökünk, Betti néni, hogy a nyáron szeretne bennünket elvinni Császártöltésre, szülőfalujába. Nagyon vártuk már, hogy mikor jelez nekünk, hogy újra találkozhassunk! Néhány nappal iskolakezdés előtt sikerült mindenkit utolérnie azzal a hírrel, hogy kiránduljunk Császártöltésre! Egy napsütéses reggelen felszálltunk Szakmáron a buszra és az osztály együtt utazott Kalocsára, ahol Betti néni és gyerekei vártak már bennünket. Kis várakozás után felszálltunk a „töltési" buszra. Röpke egy óra alatt megérkeztünk a faluba, ahol először a Tájházba vezetett az utunk. Séta közben osztályfőnökünk megmutatta régi iskoláját és mesélt régi élményeiről. Még többet tudhattunk meg a falu lakosainak életéről, kultúrájáról Éva nénitől, aki megismertette velünk az itt élő emberek múltját. Láthattuk a Tájházban, hogy milyen szobákban élték életüket a „sváb" emberek, milyen eszközöket használtak a mindennapokban. Éva néni kaláccsal kínált bennünket, sőt a közelgő szüreti munkálatokra hangolódva szőlőt is kóstolhattunk! Kézműves foglalkozáson is részt vettünk, ahol virágot készítettünk. A Szálas Béla Kilátó felé haladva, betekintést nyerhettünk két mesterség - a kádár és a böllér- házikójába, ami számunkra nem volt idegen, mert még a mi szüleink is ápolják a disznóvágás hagyományát. Kis pihenő után felmásztunk a Kilátóra, ahol megcsodálhattuk a falu látképét. Bemehettünk a Faluház termeibe is, ahol érdekes kiállításnak lehettünk szem-és fültanúi. Nagyon szép kiállítás várt itt ránk, amiről biztos vagyok, hogy még sokat fogunk hallani majd a történelem órákon. Köszönjük a szeretetteljes fogadtatást és biztos vagyok benne, hogy még többször el fogunk ide menni, ha arra járunk. Utunkat a pincesorok felé folytattuk, ahol bemehettünk a nemrég megnyitott Pincelakat nevű borházba. Nagyon kedvesen fogadtak

itt is bennünket. Megnézhettük a borok tárolására szolgáló helységeket a szálloda minden szolgáltatásával együtt. Kissé megéhezve folytattuk utunkat a pincesoron. Megérkezve osztályfőnökünk szülei pincéjéhez már éreztük a finom ebéd illatát, amit Vera néni készített nekünk. Meleg paprikás krumpli várt bennünket az asztalon, finom pogácsával. Ebéd után megnézhettük a pince minden zegzugát és kíváncsian hallgattuk a borkészítés folyamatáról szóló történeteket. Rövid pihenő után megnéztük a halastavakat és megbeszéltük, hogy az idei osztálykirándulást Császártöltésre fogjuk tervezni. Betti néni mesélt nekünk a Parkerdőről, ahova már nem tudtunk elmenni. Elmesélte, hogy túrázhatunk a Vörös- mocsár tanösvényén és horgászhatunk a község halastavainál is. Így hát izgatottan várjuk a tanév végét, amikor kerékpárral vágunk majd neki ennek a már számunkra nem is idegen útnak, hogy most már nem csak a falu kultúrájával ismerkedhessünk meg, hanem a természet adta szépségével is! Köszönjük Betti néni!

Tóth Bence és a 7. osztály
Szakmár

55 éve végeztünk

Szeptember 21-én osztálytalálkozóra gyűltünk össze a kiscsalai kastélyban. Az 1957/58-as tanévben végzett leány és fiúosztályok először tartották közösen az évfordulót. A vacsora után felidéztük a régi, gyerekkori emlékeket, meséltünk egymásnak gyerekeinkről, unokáinkról.

Alsó sor: Buchmüller Antal, Schaffer György, Csete Katalin, Szöbölődi Erzsébet, Csányi Julianna, Rigó Mária, Berger Teréz Középső sor: Jakubács László, Angeli Mária, Dibuz Erzsébet, Steimetz Teréz, Clocker Magdolna, Koch Verona, Szabó Kinga, Agácz Katalin. Fölső sor: Fekete István, Schaffer János, Hirmann György, Kirschner Magdolna, Garai István, Pánczél Mária, Ámann János, Angeli János, Frémer Nándor, Kirschner János.

Osztálytalálkozó

Az 1952/53-as tanévben, a császártöltési iskolában végzett tanulók 60 éves találkozóra gyűltek össze. Az indul nagylétszámú osztályokból nyolcadikra 28-28 fős tanulói létszámmal zárultak a tanulmányok. Osztályfőnökeink Gönczi Károly és Erdlinger Kornél voltak, akik sajnos már nem lehettek jelen. Emléküket kegyelettel megőrizzük. A két osztály együttes találkozóján 27-en vettek részt. Sajnos 21 társunk már nincs az élők sorában, a többiek betegség, családi és egyéb okok miatt maradtak távol.

A terített asztal mellett, az ízletes és bőséges ebéd elfogyasztása után hosszantartó beszélgetésekre, az emlékek felidézésére került sor. Szó került a következő találkozó szervezéséről is, de döntés nem született. Ebben a korban már hosszú távra tervezni illúzió.

Végül nagy szeretettel búcsúzva váltunk el egymástól.

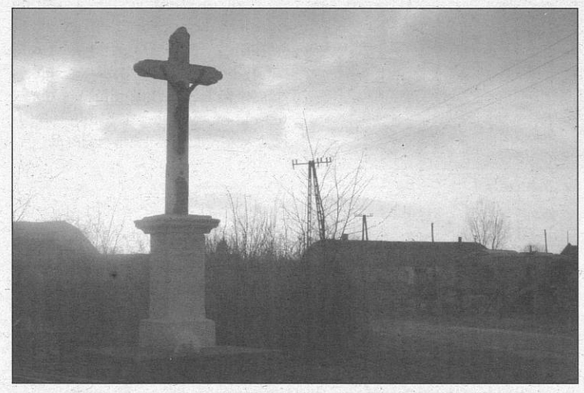
Fuszenecker Ferenc, Maráz József, Stalter Menyhért, Baranyai József, Fekete Péter, Lei Antal, Szabadi János, Dobosi Jenő, Bakos József, Valter János, Valter Menyhért, Márin István, Koch Anna, Jeges Teréz, Kovács Julianna, Vörös Jolán, Koch Julianna, Kulcsár Margit, Csányi Teréz, Lósz Mária, Angeli Julianna, Knipl Mária, Ház Teréz, Pásztor Mária, Valter Erzsébet, Schaffer Mária, Lakner Teréz.

Mindenszentek napja (november 1.) és halottak napja (november 2.)

Mindenszentek és a halottak napja a halottakra való emlékezés ünnepe. Mindenszentek napja azoknak a szenteknek az ünnepe, akikről a naptár név szerint nem emlékezik meg. A 9. század óta kötelező ünnep. A katolikus egyház tanítása szerint ezen a napon az élő és az elhalt hívek titokzatos közösséget alkotnak.

A 20. században a halottak napja előestéje, vigíliája lett. Azt a hetet, amelybe a halottak napja esik, halottak hetének nevezik. E napon ma is szokás a halottak emlékezetére a sírok megtisztítása, feldíszítése és gyertyák gyújtása. A néphit szerint ilyenkor hazalátogatnak a halottak, ezért sokfelé szokás, hogy számukra is megterítenek, kenyeret, sót, vizet tesznek az asztalra. A bukovinai magyarok sütnek, főznek és kiviszik az ennivalót a temetőbe, ott elosztogatják. Ahány halottja van a családnak, annyi gyertyát gyújtanak otthon. Az Ipoly menti falvakban aki nem tud temetőbe menni, otthon gyújt gyertyát. Régebben figyelték, kinek ég el hamarabb a gyertyája, mert a hiedelem szerint az hal meg előbb a családban. A szegedi tájon mindönszentök kalácsa, kóduskalács néven üres kalácsot sütöttek, amit a temető kapujában várakozó koldusoknak adtak, hogy ők is megemlékezzenek a család halottairól. Csallóközben is az ezen a napon sütött kalácsot osztották szét a temető kapujában álló és imádkozó koldusok között, nehogy a halottak hazalátogassanak. Jászdózsán miközben a temetőben gyertyát égettek, odahaza is égve hagyták

a lámpát, hogy a halottak széjjel tudjanak nézni. Úgy vélték : „Míg a harang szól, a halottak otthon vannak."

Mindenszentekhez gazdasági hagyományok is fűződnek. Csépán ilyenkor szorultak be az állatok - a gulya, a csürhe, a ménes és a csorda.

Mindenszentek és halottak napja közötti éjszakán (a magyar nyelvterületen többfelé karácsony éjjelén) a néphit szerint a templomban a halottak miséznek. A hiedelemtörténetek szerint a harangszó vagy világítás nyomán véletlenül a templomba tévedő ember észreveszi, hogy ott a halottak miséznek. Menekülni próbál, de a halottak letépik a ruháját, vagy a hátrahagyott ruhadarabját szaggatják össze. Az illető hamarosan meghal, mert az élőnek nem szabad a holtat meglátnia.

Halottak napján megvendégelik a szegényeket és a koldusokat. A Gyimes-völgyben így mondták: „Halottak napjára főzünk, sütünk cipókat, odaadjuk avval, hogy a hóttaké." Ipolyhídvégen (Hont vármegye) halottak napján a közeli rokonság együtt fogyasztotta el az ebédet, majd kimentek a temetőbe és gyertyát gyújtottak az elhunytak tiszteletére.

Ezen a napon tiltották a munkát, nehogy megzavarják a holtak nyugalmát. Tiltották a mosást, mert attól féltek, hogy akkor a hazajáró halott vízben állna. Nem meszeltek, mert a férgek ellepnék a házat. Szlavóniában nem végeztek semmilyen földmunkát, nehogy kelésesek legyenek.

(Sulinet)

MEGHÍVÓ

Császártöltés Község Önkormányzata ezúton is tisztelettel meghívja településünk valamennyi 60 év feletti lakóját

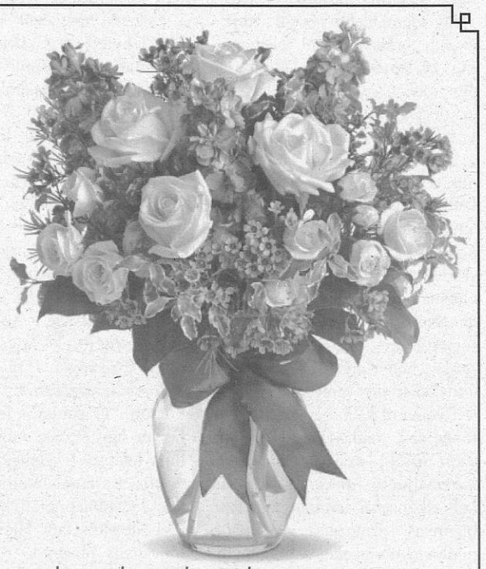
2013. november 10-én 14,00 órai kezdettel

a Teleház sportcsarnokában megrendezésre kerülő

IDŐSEK NAPJÁRA.

Programok:

Óvódások műsora, Köszöntő,
A legidősebb nyugdíjasaink köszöntése
A Keceli Folklór Együttes Asszonykórusának műsora
Dupla KáVé fellépése, Vacsora, Zene, tánc

Az érintettek a rendezvény időpontjáig személyre szóló meghívást kapnak.

Helytörténet

Dr Angeli András

De mit mondanak el, mit igazolnak nekünk ez elképzelésből a térképek? A térképek összehasonlítása és az iratok tanulmányozása során lassan kirajzolódik előttünk a 300 évvel ezelőtti táj. Nagy pontossággal bele lehet helyezni ebbe a tájba a térképen berajzolt dombokat, a névvel ellátott tavat, patakot, a végeláthatatlan mocsarat. A térkép jelzi a dombokat: a Bajai utca dombját, a Gőzmalom utcai magaspart és a hofstellák magaspartja között elterülő hatalmas völgyet, ami ennek az egész környéknek az arculatát meghatározza.

Ebben a völgyben feküdt kifelé elnyújtózva a Császár tó, a tóban csordogáló kis patakkal. Azon is érdemes elgondolkodni, hogy mekkora lehetett a Császár tó. Nem lehetett jelentéktelen kis tavacska, mert a korabeli iratok és a térképek Csákányfő mellett a Császár tavat is feltüntetik, mert az egyértelműen meghatározó jelensége volt ennek a tájnak. A völgynek, amiben a Császár tó fekszik akkor még nem volt neve, de a tónak igen. Az 1740 körül készült térképek mindegyike feltünteti a Császár tavat, mégpedig a Budai ország út jobb oldalán kelet felé egy völgyben elnyúlva, mintegy hosszú kígyót ábrázolva. Az ilyen fajta tó csak dombvonulatok által közrefogott hosszú, lapos völgyben alakulhatott ki, a völgy legmélyebb részén, amit a kisebb források vízzel folyamatosan táplálnak. Ilyen völgy csak egy van Császártöltés területén az országúttól kifelé ez pedig a hosszúsori hohstellák és a Gőzmalom utcai magas part között eltérő terület. Ebben a völgyben kell elképzelnünk a Császár tavat, ami hosszában a smitától kifelé egészen a kruábákon túl a mai szamárvölgyig, széltében pedig a Gőzmalom utcától a Hosszúsoron az alsó sor kertjeinek az aljáig terjedhetett. De ne gondolja senki, hogy ebben a völgyben elterülő tó egy mély, nyíltvizű tó lett volna. Inkább egy zsombékos, mocsaras, nádasokkal teli, de azért kisebb szabad víztükröket megcsillantó, tocsogós terület kell elképzelni, amiben azért van bizonyos vízmozgás. Az akkori német nyelv ezeket a nem nyíltvizű területeket is Teuch-nak, azaz tónak nevezi. Ezen a tavon csordogált keresztül a völgy kis patakja, ami levezette a tóban összegyűlt, felesleges vizet.

Ez a patakocska csak a malomárok lehetett, ami még ma is csordogál, mert másik patak nincs a környékem. A patakocska valószínű, hogy a Csákánypatak nevet viselte hajdanán és ebből jöhetett létre a település neve Csákányfő, amit a térkép feltüntet. A magyaroknál nem volt ismeretlen,

Mária szobor az őshazából

hogy egy patak szomszédságában fekvő települést a patak nevével és a Fő hozzáadásával neveznek el. Találunk erre példát is, ilyen nevet visel a ma is meglévő Körösfő nevű falu a Körös folyó eredésénél, vagy a Marosfő nevű falu neve is ezt bizonyítja.

Nézzük meg ezek után, hogy hol lehetett a Csákányfő nevű település. A település helyét a szerződésben leírtakból próbáltam meg kikövetkeztetni. A falualapító szerződés pontosan leírja, hogy Császártöltés határait hol jelöli ki az érsek, „...a Csákányfő birtok alatti tótól kezdődően hosszában az érseki Csala birtok határáig az országút mentén, szélességben pedig a halasi földek végéig, a másik oldalon pedig a mocsarakig és nádasokig". Az itt leírtak arra engednek következtetni, hogy Csákányfő a tó felett volt a dombon, valószínű a Bajai utca dobján. Csákányfő feltételezett helyét úgy érzem, megerősíti falunk telepítő levelének egy másik pontja is, amelyben az érsek a falu kaszálóját jelöli ki. „...mivel Császártöltés falu kijelölt területén nincs elegendő rét a széna készítéséhez, határvonalakkal ki kell mérni számukra az említett Csákányfő pusztabirtok magaslata alatti mocsárral szemben lévő másik oldalon lévő vizenyős helyet a szénagyűjtéshez..." Ez a mondat is azt állítja, hogy Csákányfőnek dombon kellett lennie, ha alatta a másik oldalon jelölik ki a kaszálót. A kaszálók pedig a hausvizák helyén voltak, amelyek a Báger megépítése előtt messze átnyúltak a Báger vonalán, mert a mocsarak és a nádasok határa még a kaszálók mögött húzódott.

Merre haladt az országút? Talán ezt volt a legkönnyebb beazonosítani. Ez az út ugyanis a török idők előtt is létezett, a törökök is használták és ma is ugyanott fekszik ahol annak idején volt.

A német telepesek megjelenésével, az 1700-as évek legelején, Hajós alapítását követően a környék tájai, dűlői, patakjai német neveket kaptak. A térképek is átvették ezeket az elnevezéseket, és ezeket használták. Így lett ennek a hatalmas völgynek, amiben a Császár tó feküdt, az első neve Eseltal, amit később magyarra fordítottak, ez a Szamárvölgy. A völgyben csordogáló kis patak pedig völgy neve után az Eselbah (Szamárpatak) nevet kapta. Valamikor ennek az egész völgynek Szamárvölgy volt a neve nem csak annak a kis területnek, amit mi ma szamárvölgynek nevezünk. Az idő múlásával ezeknek a német elnevezéseknek a magyar fordítása honosodott meg. Amikor új feladatott kapott a Szamárvölgyben csordogáló patak, (mint a vízimalom kerekeinek a forgatása), a szamárpatakból Mi-lékrábá (Malomárok) lett.

Császártöltés elnevezésével kapcsolatban több legenda is kering. Egyesek József császár nevéhez fűzik a falu nevét. A legenda szerint, amikor az osztrák császár a török háború idején ezen a területen keresztül utazott Belgrádba, hogy hadait megszemlélje, kocsija elakadt a Kistói szőlőknél. Erre a császár megparancsolta egy töltés építését, amit Császártöltésnek neveztek el. Mások viszont azt valószínűsítik, hogy Lipót császár idején meklenburgi svábok építettek a töltést a „Kaiserdamm"- ot az Őrjegi mocsáron keresztül és ennek a magyar fordítása a Császártöltés. Megint mások, Mária Terézia hajósi látogatásával kapcsolatban hozzák összefüggésbe a falunk nevének keletkezését. Hogy akkor töltötték fel a Hajós felé vezető utat, hogy a császárnő kocsija és kísérete baj nélkül eljuthasson az érsekhez. Mindezek a feltételezések szépek, de nem valósak.

Orogenezis

Mondá az Úr a császárnak:

Lipót, fiam!
Nagy a mocsár,
beleragad itt a láb.
Emelj töltést,
magasodjék.
Másképp megesz itt a láp.

Merre, Uram?

Tedd a keleti hosszúság
19.foka
és a földrajzi szélesség
46.foka helyére.

Úgy lesz, Uram.

És megépíté Lipót a töltést,
hadnépével átkelt rajta.
Végszavában az Úr Isten
hozzá ilyenképpen szóla:

Lészen itt egy Császártöltés
nevű község
-tájnak őre-
melynek fia és leánya
nagyra nőve
jólétben él.
S közel hozzá
a pogánynak, a töröknek
örök temetője.1

/Szálas Béla,1990./

Akkor mi az igazság, honnan kapta Császártöltés a nevét?

Ahhoz, hogy megnyugtatóan tisztázni lehessen a név eredetét arra a kérdésre kell először a választ megkapni, hogy hova és miért kellett azt a bizonyos töltést megemlíteni ami Császártöltés nevében benne van.

A térképeket összehasonlítva egyértelműen kitűnik, hogy a töltés 1737 és 1743 között épülhetett, mert a korábbi 1737-es térképen még semmi jele nincs semmiféle töltésnek. A térkép csak a dombokat és a közöttük fekvő Császár tavat jelöli a patakkal, és magas part alatt elterülő hatalmas őrjeges mocsárt. Azt a bizonyos töltést a Császár tó elé, (tó és az Őrjegi mocsár közé), a két magas part a Hofstellák lábától a Gőzmalom utcai magas partig kellett megépíteni. Az alacsonyan fekvő országutat emelték meg a tó előtt, így ez a töltés lett a Császár tó töltése. A töltés még az első telepesek megérkezése előtt megépült, mert az 1743-as térképen Csákányfő neve mellett már, a két szóból a Császár tóból és a töltésből, a tó elhagyásával Császártöltés neve is szerepel. Így talán érthetőbb, hogy a töltés megépítése előtt ez a terület miét csak a tó nevét viselte. Talán egyértelműbb és érthetőbb, és az lehet az igazság is, hogy Császártöltés a nevét a Szamárvölgyben elterülő Császár tótól, és a tó előtt felépített töltéstől kapta. Viszont nem szabad megfeledkezni a valamikor itt állt település Csákányfő nevéről sem. Az sem merült a feledésbe, mert a „kettős névhasználat, még sokáig él. Több évtizedig elő-elő kerül Csákányfő neve Császártöltés neve mellett, vagy helyett.

Még egy válasszal adós vagyok. Miért kellett megépíteni a töltést? Erre a kérdésre is a térképek adják meg a választ, mert azokon látszik igazán, hogy Szamárvölgy bejáratánál igen alacsony a parti löszfal az Őrjegi mocsár felöl. A legalacsonyabb az a part, amelyiken a Budai országút haladt a mai Keceli utca alsó szakaszán volt a plébániától a moziig. Itt, ezen a szakaszon kellett megépíteni a Szamárvölgyben lévő Császár tó és a smita alatt elterülő Őrjegi mocsár közé a töltést. Az Őrjegi mocsár, ez a hasznavehetetlen kis tavacskákból álló zsombékos terület, egy korábbi Duna szakasz elmocsarasodott maradványa, de részben természetes vízfolyás is, főleg csapadékos árvizes években.

A töltés megépítése előtt, az Őrjegi mocsár magas vízállásának esetén, áradáskor a víz fel tudott jönni a smita környékén a Szamárvölgybe és elöntötte azt. Ilyenkor az Őrjegből feltörő víz egyesült a Császár tó vizével, és egy hatalmas tavat alakított ki, ami komoly károkat okozott. Többek között hosszabb időre megakadályozta a Budai országúton a közlekedést is.

A töltés megépítése után már nem kellett attól tartani, hogy az Őrjegi ár teljes szélességében elárasztja a Szamárvölgyet és víz alá temeti a Budai országutat. A töltés megépítésével egész évben biztonságossá vált a közlekedés az országúton. Ennek a töltésnek a fontosságát az is jelzi, hogy annak rendszeres karbantartását a kalocsai érsek Császártöltés alapító levelében a falu lakosságának kötelezővé teszi. Viszont egy zárt töltés megépítése magával hozza azt a gondot, hogy az időnként felgyülemlő Császártó vize sem tudott akadálytalanul lefolyni a Smitán az Őrjeg felé. Ezért Smitánál a töltésen hidat kellett építeni, és ezzel a tó vizének szabad lefolyást biztosítottak. Időnként vízhiányos időszakokban, ahogy az időjárás szárazabbra fordult, az Őrjegi mocsár lassan kezdett visszahúzódni, az áradástól már nem kellett tartani, de ez a terület még jó 150 évig hasznavehetetlen mocsár megmaradt. A mocsár végleges lecsapolása csak a Báger kimarkolása után vált valóra. A lecsapolás után alakították ki a ma is meglévő, a legjobb szántóföldi dűlőket, Sziget, Bivalyos, Csillagos, Morcs.

Azt is meg kell említeni, hogy a falu határa az 1744-es betelepítés előtt nem volt teljesen lakatlan. Egy kocsma már állt a falu határában a Budai országúton (a mai Lovasi féle ház helyén), ott ahol az országút leágazik Halas és Szeged felé, amit a Császártöltésiek Jánoshalmi útnak neveztek. A kocsma az érsekség tulajdonában volt, bérlője egy Gerstner Konrád nevű ember, akinek 1735-ben született gyermekét Hajóson keresztelték meg. Ez a Szeged felé elágazó út eleg nagy forgalmat bonyolított le, ugyanis sóért ezen az úton jártak Szegedre a környék falvainak lakói. A kocsmától délre, a régi temetővel szembeni domboldalon pedig az érsekség frissen telepített szőlei díszlettek. Az új falu helyét az érsek konkrétan nem határozta meg, csak a középületek, a templom, az iskola, a paplak és az uradalmi kocsma helyét jelölték ki. Az is érdekes, hogy a középületek helyét az érsekség nem a Budai országút és a Halasra menő út kereszteződésébe a már meglévő uradalmi kocsma köré jelölte ki, hanem a Szamárvölgyben elterülő Császár tó északi lankás partjára. A templom, a plébánia és az iskola épületei ma is ezen a területen állnak. Az uradalmi kocsma is itt állt 150 évig, amíg le nem bontották, a Keceli és Kossuth Lajos utca sarkán.

Mivel a török uralom alatt a Duna-Tisza köze török hódoltsági területté vált, ez idő alatt a Kalocsai érsekek nem tartózkodtak Kalocsán. A 170 év alatt, amíg törökök laktak Kalocsán az érseki palota a várral együtt tönkrement.

A török kiűzése után, Kollonich Lipót kalocsai érsek 1691-ben tett kalocsai látogatása után leírja, hogy csak néhány nyomorúságos szalmaviskót és romokat talált Kalocsán. Utóda, Széchenyi István kalocsai érsek kijavítja a vár nyugati tornyát, ami kevésbé sérült meg, de nem költözik Kalocsára, mert a vár és az érseki kastély nem alkalmas állandó ott tartózkodásra. Őt követi Csáky Imre, aki részlegesen helyreállítja az elpusztult vár maradványait, és védelmi szempontból megerősíti azt. Viszont Pozsonyban építtet préposti lakot és ott fényes udvart tart. Patachich Gábor volt az első kalocsai érsek, aki két évszázad után újra Kalocsát választotta állandó székvárosává, (1733-1745-ig kalocsai érsek), ezáltal újból helyben lakó főpapja lett Kalocsa városának és egyben a kalocsai érsekségnek. Patachich Gábor a hajósi érseki nyári lakot választotta állandó lakhelyéül. Hajóst már 1721-ben betelepítették német telepesekkel a kalocsai érsekek, és 1740-es években, már mint mezőváros tartják nyilván. Batthyányi József érsek az erődítmény jellegű építmény helyett állandó tartózkodásra alkalmas érseki lak építéséhez kezd.

Patachich Gábor 1740-ben kiad egy körlevelet amelyben meghirdeti Császártöltés nevű falu betelepítését. Schweibert Miklós nyitott szemmel és füllel járt, valószínűleg vállalkozóbb szellemű is volt többi telepesnél. Érdeklődhetett a betelepítés feltételeiről, esetleges további betelepítési lehetőségekről. Ezek után fogalmazódhatott meg benne a gondolat, hogy kihallgatást kérjen a kalocsai érsektől, és elmondja neki, hogy elvállalja Császártöltés falu német telepesekkel való betelepítését. Hogyan történhetett Schweibert Miklós és Patachich Gábor kalocsi érsek találkozója, szerződéskötése? Mára már a feledésbe merült, csak a fantáziára hagyatkozhatunk.

Annyit tudunk, hogy Patachich Gákor 1743 nyarán fogadta Schweibert Miklóst, ahol ő elmondhatta az érseknek elképzelését. Miután az érsek meghallgatta őt, úgy látszik, hogy elképzeléseit, terveit jónak találhatta, mert intézkedett, hogy az érsekség embereivel szemléljék meg az alapítandó új falu helyét és annak leendő határát. A határszemle után Schweibert Miklós érdemesnek találta a helyet letelepedésre és elfogadta Patachich Gábor falualapítási megbízását. Hamarosan meg is egyeztek egy új falu betelepítéséről, amit 1743. augusztus 11-én szentesítettek, szerződésbe foglaltak „Császártöltés pusztafalu telepítő levelében".

A szerződés szerint Schweibert Miklós vállalja, hogy az érseki birtokon az elpusztult település helyén 45 házból álló új falut telepít be hithű katolikus német telepesekkel. Ennek fejében az érsek Császártöltés alapító levelében rögzíti, hogy kiváltságot ad Schweibert Miklósnak és férfi ági leszármazottjainak. Amíg azok Császártöltésen maradnak teljes jogú szabadságot, azaz szolgáltatás alóli mentességet élveznek. Így lettek ők a nép nyelvén szabadosok, ami mint ragadványnév kezdetektől él a faluban.

A szerződésben az érsek kijelölte az új falu határait. Itt érdemes odafigyelni, hogy mettől meddig, mekkora területet is jelöl ki az érsek a falu határának. Részlet az alapító levél fordításából... „Odaadjuk használatra az itt megnevezett lakosoknak a pusztán álló Császártöltés falut, mégpedig hosszában Csákány Fe0 nevű pusztabirtok alatti tótól kezdődően Csalla nevű érseki pusztabirtokig a budai országút mentén, szélességben pedig egészen a Hallasch-i terület határáig, másik oldalon pedig a mocsarakig és a nádasig"...., ezt az egész térséget, most már a Császártöltés faluhoz tartozó határt, a határvonalakon határjelek felhányásával körül kell határolni.